

BİLİMDE, TEKNOLOJİDE, SANATTA İLERLEMENİN ÇARESİ BULUNDU : “ANDIMIZ!...”

Biz Polyanacılık oynarken, milletin kılığıyla kıyafetiyle, düşüncesiyle uğraşırken atı alan üsküdarı geçti.

21.yüzyıldayız, uyanıp durumun vehametini farkedip var gücümüzle yola koyulup farkı kapatmaya çalışacağımıza şaşılacak bir şekilde hâlâ Polyanacılık oynamayı tercih ediyoruz.

0 kadar manüple edilmeye ve hiç düşünmeden bir kalabalığın arkasına takılıp nereye gittiğini bilmeden o tarafa koşmaya meyilliyizki bu sebepten ne bireysel olarak ne millet olarak kendimize hedefler koyup o hedeflere doğru yürüyemiyoryuz. Sonrada tosuncukların, din tüccarlarının, duygu sömürücülerin girdabında bir sağa savruluyoruz bir sola...

Diyeceksinizki nerden çıktı şimdi bunlar neden bunları yazıyorsun. Yazıyorum çünkü çok anlamsız ve saçma sapan bir “andımız” tartışması başladı ülkemizde. 1932 te yazılmış ve 2013 yılına kadar 76 sene her sabah çocuklarımızı okulların önünde içtima ettirip var gücümüzle bağirtarak söylettiğimiz daha sonra gereksiz olduğunu anlayıp terk ettiğimiz “andımız...” Sanki Türküm diye bağırınca Türk, doğruyum diye bağırınca doğru, çalışkanım diye bağırınca çalışkan oluyor insanlar. Sanki bu ülkede sadece Türkler var! Ben yıllarca Hollanda’da yaşadım ve düşünüyorum da bana her sabah zorla “Hollandalıyım” ya da “ne mutlu Hollandalıyım” diye bağıracaksın deselerdi.. kesinlikle söylemezdim.

Şimdi birileri yeniden kaşımaya başladı bunu. Ne amaçlıyorlar bilmem ama her şeye hemen fantazi misyon ve anlam yükleyen bizler sazan gibi atlıyoruz.

Adamlarda her ne için bunu yapıyorsa amaçlarına ulaşıyorlar.

Bir durup düşünelim andımızın bize ne faydası var. 1932 ten 2013 e kadar bunu haftada beş gün söyledik elimize ne gecti? Ya da son beş yıldır söylemiyoruz ve ne kaybettik? 72,5 milletin yaşadığı bir toplumda herkese zorla “Türküm” diye bağirtmanın mantığı ve faydası ne?

Gerçekten demokrasi ve insan haklarının hâkim olduğu dünyanın hiç bir gelişmiş ülkesinde bu tür uygulamalar yoktur. İnsanların özel hayatlarına ve kişisel tercihlerine karışmazlar ve herkes ülkenin ortak menfaatları ve toplumun ortak çıkarları üzerinde ittifak etmiştir ve ona çalışır. İnsanlar ne ırkları, ne dinleri ve ne de fikirleri yüzünden dışlanmazlar, ötelenmezler.

Rahmetli Erbakan Hoca 1994 senesinde Bingöl’de yaptığı bir konuşmada ilkokullarda okutulan ‘Andımız’ı eleştirerek öğrencilerin her sabah ‘Türküm’ diyerek yemin etmesinin yanlışlığına değinmişti ve bu sözlerinden ötürü halkı ırk ve din farkı gözeterek kin ve düşmanlığa açıkça tahrik ettiği gerekçesiyle 1 yıl ağır hapis ve 220 bin lira para cezası almıştı. Cezasının onanması üzerine Erbakan ömür boyu siyasi yasaklı hale gelmişti.

Şunu anlamalıyız artık, andımızı zorla çocuklaramıza okutmakla ne onları milli ve manevi değerlerimizle donatıyoruz ne de bilimde, teknolojiye, sanayide, ticarete ya da tarımda ilerleme sağlayabiliyoruz. Tam tersine bunlar için harcamamız gereken enerjimizi boşa daha da ötesi bu konularda belki de ileride ülkemizi tutup ayağa kaldıracabilecek cevherlerin (fidanların) budanmasına harcıyoruz. Yani bindiğimiz dalı kesiyoruz.

Medeniyetler seviyesinin üzerine çıkmak istiyorsak bu tür kısır tartışmaları bırakıp, herkesi diliyle, diniyle şahsi ya da milli değerleriyle olduğu gibi kabul etmek aynı zamanda bu vatan toprakları üzerinde yaşayan her ferdi ortak paydalarımız olan “**tek vatan, tek millet, tek bayrak, tek devlet**” değerleri etrafında kenetlemek zorundayız. Çünkü hepimiz bu gemide yaşıyoruz ve eğer gemi batarsa hiç kimsenin sağ kalmayacağını herkesin iyice bellemesi gerekir.